FADERN SJÄLV HAR EDER KÄRA

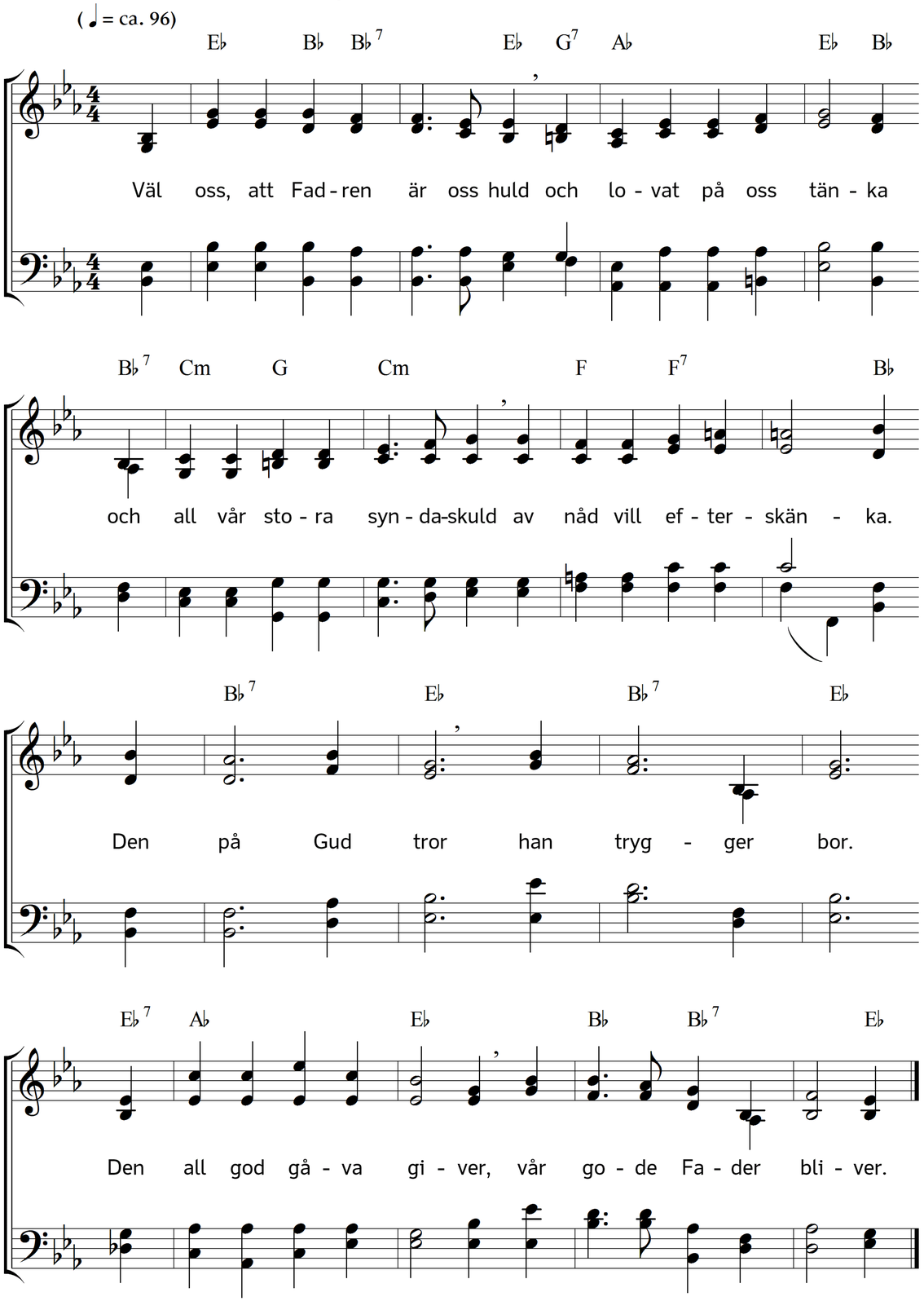

2. Om tiggarlikt med utnött stav
vi stappla genom världen,
dock Herren över land och hav
ledsagar oss på färden.
Ej sorg och brist
oss plågar visst,
och utan mycken möda
vi kläder få och föda.

3. Han, som sig offrat oavvänt
att oss förvärva livet,
som oss sin egen Son har sänt
och för vår synd utgivit,
som nådigt ser
till syndarn ner,
hur kunde han väl glömma
för trogna barnen ömma!

4. Och till hans fulla, rika nåd
för alla fri är vägen.
Att giva syndarn hjälp och råd
han alltid är benägen.
Han lyssnar till,
han kan och vill
och skall oss visst beskära,
vad ödmjukt vi begära.

5. Och alltid för oss öppet står
hans rika fadershjärta,
dit vi få fly, när ofärd rår,
och oss bekymren smärta.
Hos Gud vi bo
i stilla ro.
I allsköns nöd och fara
han skall oss väl bevara.

6. Oss döden ingen fasa ger.
Till slut den fäller alla.
Från livets höjd vi gå dit ner,
när helst oss Gud vill kalla.
Att vara där
långt bättre är,
ty bedja alla fromma,
att dagen snart må komma.

7. Gud älskar oss. Det är oss nog
att styrka och att hugna.
Gud älskar oss. Det kan med fog
för dödens ångest lugna.
Från strid och split
vi längta dit
att vara honom nära
vår Gud och Fader kära.

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/132/